

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 73.

Sjette Session.

62de Møde.

Torsdagen den 22de Marts.

(Forts.)

Lehmann (forts.): Jeg er mig bevidst, at jeg i de Udtryk, hvoraf jeg tidligere berisnte mig, har i saa Henseende iagttaget den yderste Forbeholdenhed. Jeg har jo endogsaa ladet det staae hen, om der af den danske Hær, hvad dog selv Christian den Ottende gjorde, skulde udsøndres i Forveien visse Hærsædelinger som holsteensk Contingent. Min Paastand er ikke gaaet videre end til hvad der foreligger, navnlig til at udtale, at den Meerudgift, der er en Følge af en Forbundsbeslutning og ikke af den danske Konges frie og selvstændige Beslutning, aldrig i Verden kan blive et Fællelsanliggende, og jeg har gjort opmærksom paa, at dette har en langt større og videre gaaende Betydning end det blotte, forholdsvis ubetydelige finantistelle Spørgsmaal. Jeg har derfor erklæret at ville stemme for Paragraphen, som den foreligger, idet jeg betragter dette Forbehold som en Paastand om, at den omhandlede Meerudgift kun er et Forbud paa en Holsteen særligt vedkommende Udgift. Vel har nu den høitærede Krigsminister sagt, at han ikke vilde afgjøre Spørgsmaalet, førend det kan finde endelig Løsning ved Fællesforvaltningen; men jeg skal herved gøre opmærksom paa, at Rigsdagens Stilling til dette Spørgsmaal er forskjellig fra Regeringens. Der kunde være god Følelse for denne til at indskrænke sig til et Forbehold, medens der for Rigsdagen var stor Opfordring til at udtale det som en bestemt Paastand, men, da jeg ikke har fundet det til-

raadeligt nu at stille noget Forslag i den Henseende, vil jeg for mit Vedkommende nøies med at erklære, at jeg under dette Forbehold forstaaer en bestemt Paastand, en Paastand ikke blot i den danske Statskasses Interesse, men ogsaa efter min Overbeviisning til Varetælgelse af Danmarks Selvstændighed, idet jeg meget godt seer alle de Consequantser, der kunne ligge i et saadant Botum, selv om man ledsager det med et Forbehold.

Friis: Jeg maa frygte for at være bleven misforstaaet. Jeg skal derfor søge at forklare mig noget tydeligere. Jeg har nemlig anseet det som en Mulighed, naar vi tage Hensyn til de nærværende Omstændigheder, at den eneste Betingelse for, at Monarchiet kan vedblive at beholde sin neutrale Stilling, er den, at Forbundscontingentet skal holdes beredt. Nu foreligger det jo aldeles ikke Noget for Eiden om, i hvilken Retning Forbundsarmeen skulde bruges. Det kan dog tænkes, — jeg paastaaer ikke, at det vil blive Tilfældet, — at den Maade, hvorpaa Forbundsarmeen skulde anvendes, stemmede ganske med hele Monarchiets Interesser; og da kan jeg ikke komme til andet Resultat, end at, naar Forbundscontingentet bliver anvendt i Interesse af hele Monarchiet, vil det være noget haardt for Holsteen-Lauenborg, om de skulde bære de Udgifter, som Contingentet forte med sig. Det er naturligvis kun min aldeles private Anskuelse, jeg udtaler, men jeg har ikke troet at burde holde den tilbage.

Formanden: Den ærede 3die Landstingsmand for 1ste Kreds, der begjærede Ordet, har allerede to Gange haft det, men jeg antager, at der ikke fra Thingets Side er Noget til Hinder for, at han atter faaer det.